

10. Drogi życia – osoby konsekrowane

1. CELE LEKCJI – WYMAGANIA OGÓLNE

- ukazanie sensu życia konsekrowanego jako powołania chrześcijańskiego.

2. TREŚCI NAUCZANIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

uczeń:

- definiuje pojęcie osoby konsekrowanej;
- stwierdza, że godność zakonników wynika z całkowitego poświęcenia się Jezusowi na mocy profesji zakonnej;
- po lekcji dostrzega różnorodność zakonów, ich celów i zadań pełnionych we współczesnym świecie.

3. POJĘCIA, POSTACI

- życie konsekrowane,
- Abraham,
- Szymon,
- bogaty młodzieniec,
- św. Teresa od Dzieciątka Jezus.

4. WARTOŚCI

- uwrażliwienie uczniów na głębię i piękno powołania zakonnego.

5. SCHEMAT LEKCJI

- powołanie jako dar,
- pojęcie osoby konsekrowanej,
- godność zakonników,
- zakony, ich cele i sposoby zaangażowania we współczesnym świecie,
- rola osób konsekrowanych w dokumentach kościelnych.

6. PROPOZYCJA REALIZACJI

Wprowadzenie

Metoda – praca z tekstem. Nauczyciel przypomina uczniom, że istnieją różne drogi życia chrześcijańskiego, zmierzające do świętości (kapłaństwo, życie zakonne, małżeństwo), i informuje, że bohaterami lekcji będą osoby konsekrowane, powołane do życia zakonnego. Nauczyciel bądź chętny uczeń odczytuje treść artykułu na temat modelki, która została zakonnicą (załącznik 1). Można wykorzystać rzutnik multimedialny i pokazać jej zdjęcia (strona internetowa podana w załączniku 1). Następnie nauczyciel pyta uczniów: co sądzicie o decyzji modelki? Uczniowie zapisują odpowiedzi na kartach z polem do komentarza (załącznik 2). Po zakończonej pracy przyklejają odpowiedzi na tablicy, a nauczyciel je odczytuje.

Podsumowanie: powołanie do życia zakonnego jest darem od Boga. Bóg sam wybiera człowieka, którego chce mieć dla siebie na wyłączność. Wzywa człowieka do zażyłej relacji ze sobą (Abraham) słowami: „Pójdź za mną” (powołanie apostołów Szymona i Mateusza), jednak daje człowiekowi wolność wyboru. Decyzja o pójściu za Jedyną Miłością w życiu, którą jest Pan, jest trudna i wymaga poświęcenia. Jeśli jednak człowiek powołany zrezygnuje z tej drogi, to nawet osiągnąwszy w życiu wszystko, co jest pożądane z ludzkiego punktu widzenia, będzie niepełniony, ponieważ nie w tym tkwi sens jego życia (bogaty młodzieniec). Życie miłością daje pełnię szczęścia (życie św. Teresy od Dzieciątka Jezus).

Rozwinięcie tematu

Metoda – miniwykład. Zaproszona siostra zakonna udziela uczniom informacji na temat osób konsekrowanych, ich powołania, warunków przyjęcia do zakonu, życia konsekrowanego i roli we współczesnym świecie. Jeśli nie ma możliwości zaproszenia siostry zakonnej na lekcję, nauczyciel sam omawia treści dotyczące życia zakonnego:

Osoba konsekrowana to osoba poświęcona całkowicie służbie Bogu i ludziom na mocy złożonych ślubów zakonnych (czystości, ubóstwa i posłuszeństwa). Godność zakonników wynika z wyjątkowej, obłubieńczej miłości Boga do człowieka. Osoby konsekrowane prowadzą swoje życie w oparciu o śluby złożone Bogu. Na podjęcie decyzji o złożeniu ślubów wieczystych kandydat ma czas przez cały okres formacji zakonnej: postulat, nowicjat, juniorat (analiza etapów formacji). W dzisiejszym świecie osoby konsekrowane pełnią różne funkcje. Nie tylko modlą się, ale również pracują, na rzecz potrzebujących. Prowadzą domy dziecka, gdzie zajmują się porzuconymi lub samotnymi dziećmi, prowadzą domy dla dzieci niepełnosprawnych fizycznie i intelektualnie, przedszkola, szkoły podstawowe, gimnazja, szkoły ponadgimnazjalne, akademiki chrześcijańskie, internaty, bursy.

Ponadto siostry i bracia zakonni opiekują się ludźmi, którzy znajdują się w trudnych sytuacjach życiowych bądź pogubili się w życiu: samotnymi matkami, alkoholikami, narkomanami itd. Siostry zakonne pracują również w szpitalach, wykonując zawód lekarza, pielęgniarki, często biorąc najtrudniejsze dyżury. Zakonnice i zakonnicy występują również w telewizji, radiu, prowadzą strony internetowe, publikują artykuły w czasopiśmie, głosząc wszędzie Dobrą Nowinę. Zakonnice można też spotkać w kościele, w zakrystii, gdzie troszczą się o piękno wnętrza i liturgii. Osoby konsekrowane mogą również prowadzić ośrodki rekolekcyjne dla ludzi poszukujących Boga.

Metoda – reklama. Nauczyciel dzieli uczniów na pięć grup; każdej z nich daje brystol formatu A3 i markery. Uczniowie wykonują reklamę życia zakonnego pod hasłem: *Na maksa z Jezusem!* Po zakończonej pracy następuje prezentacja reklam.

Podsumowanie: życie zakonne to wspaiała życiowa przygoda z Bogiem. Wystarczy tylko chcieć odpowiedzieć pozytywnie na wezwanie: „Pójdź za mną!”. Miłość oblubieńcza do Jezusa jest fascynująca i bezinteresowna. Ona kształtuje w człowieku postawę miłości i poświęcenia się bliźniemu. Człowiek powołany czuje ogromną potrzebę dzielenia się miłością, jaką otrzymał od Boga. Nie może tej miłości zatrzymać tylko dla siebie. Stąd potrzeba kochania innych na wzór Jezusa.

Zakończenie

Powołanie do życia zakonnego to jedna z dróg życiowych. Osoba powołana przez Boga do zakonu nie znajdzie swojego szczęścia na innej drodze życia (nawet w małżeństwie). Powołanie zakonne to drogocenna perła, którą ktoś odnalazł, to wyjątkowy dar od Boga, wynikający z Jego miłości do konkretnego człowieka. Jego oddanie się Bogu łączy się także z posługą na rzecz Kościoła i świata (zob. podręcznik, „Zapamiętaj”).

Notatka

Życie konsekrowane to stan uznany przez Kościół. Osoby zakonne oddają się na wyłączność Bogu, składając śluby zakonne. Uczestnicy życia zakonnego modlą się i działają we współczesnym świecie, ponieważ powołanie zakonne łączy się z miłością Boga i bliźniego (por. KKK 192, 193).

Korelacja z edukacją szkolną:

- a) etyka – wartość życia konsekrowanego,
- b) wiedza o społeczeństwie – wartość społeczna działalności zakonów i zgromadzeń,
- c) informatyka – wyszukiwanie informacji na temat zakonów i zgromadzeń zakonnych w internecie,
- d) język polski – interpretacja wiersza J. Liberta w kontekście powołania do życia konsekrowanego.

7. INNE MOŻLIWOŚCI REALIZACJI

Nauczyciel może na wstępie, przy omawianiu specyfiki powołania przez Boga, skorzystać z interpretacji wiersza *Jeździec* J. Liberta bądź tekstów biblijnych dotyczących Abrahama, Szymona i bogatego młodzieńca.

8. ALTERNATYWNE TEKSTY DO WYKORZYSTANIA

Moje koleżanki mają swoich chłopców, wiążą z nimi swoje życie przez miłość, wierność i uczciwość małżeńską. Wierzą, że im właśnie uda się stworzyć ciepły dom, który oprze się burzom codzienności, który będzie przystanią dla spragnionych czułości, radości, życia, a ja... Wstanę i ja także poślubię... ale Wybrany mój innym jest niż chłopcy, którzy dziś kochają. Wołał milczeniem otwartego serca: Pójdź za mną, ukochana moja... Przebiegłam pierwsze drogi i pierwsze sidła mojego życia, prowadziło mnie moje wierne serce i Jego ślady, Jego głos – On... bliski i jednocześnie ukryty... Doszłam do Nieznanego Zakrętu, przystanąłam na skraju drogi, rozważając, modląc się i może płacząc... Zobaczyłam Drogę... jedną i jasno oznaczoną... Odpowiem na wezwanie, dziwne powołanie tyle razy odpychane.

S. Karolina Buksa, *Nabożeństwa* [w:] *Tydzień modlitw o powołania do kapłaństwa i życia zakonnego*
25 kwietnia – 1 maja 2010 r. *Świadectwo budzi powołania. Pomoce duszpasterskie*, red. bp W. Polak,

Gniezno 2010, s. 69–70.